

A paplan alatt

Olvastt valaha titokban, paplan alatt, zseblámpafénynél hajnalig?

Ezt kérdezte az újságíró a szépről. Soha, vágta rá E. P. Ők gyerekkorukban is addig égették a villanyt, éjszaka is, ameddig csak akarták. Mintha azt mondta volna: francba a hülye nosztalgiaikkal, tessék már tudomásul venni, hogy az olvasó nem születik, hanem lesz. Még az olvasó ír is. Mert az olvasás részint belátás, de nagyjából fejelemzettség kérdése. Még annak is, aki többnyire élvez, hogy olvas, és néha azt is élvez, amit olvas. E.P. azt kérdi aggódva: mi lesz velünk, ha egyre primitívebben használjuk az egyre bonyolultabb technikát? Ha a civilizáció végleg leválik a kultúrától, amely teremtette őt?

De vajon annak belátása, hogy ez nem lesz jó, elég-e az olvasási ingerenciánkhöz? – kérdelem én. Bizony, fejelemmel kell: az idő és a pénz beosztása, a napi szépirodalmi betevő előteremtése, magunkévá tételének szokása. Különböző... Különböző?

A minap társaságban – nosztalgia – valaki a golyóstollat nevezte meg minden bajok forrásának. Azt mondta, a lúdtoll korában voltak ideális körülmények, de még a tintával megtöltendő toll kora is kedvezett, ám amikor ezt fölváltotta a papíron száguldozó golyóstoll, akkor vége volt a gondolkodás és a gondolkodva írás idejének és egyidejűleg elkezdődött a nemolvasás ideje is. Mert kinek volt már akkor ideje arra, hogy kibetűzze a kalligráfiát fölváltó golyóstollas macskakaparást?

Ülök a gép előtt, a képernyőn látható fél sormi betű lenállhatatlanul arra készletet, hogy szaporítsam, szaporítsam. Ez a vizuális készlet és a felületesség forrása, a gondosság akadály, a gondolat halála. Hogyan lenne itt mód teketóriára? Tingli-tanglira? Tétova tökölésre? Alliteráció-élvezkedésre? Keresgéljen egy szintontmát? Átfutni, mit is írtam eddig? Nem elég egy tekintet, mint a papíron! Meg kell fogni az egeret, nyomogatni a billentyűket – inkább nem. Csak előre, haladjunk! Hova is?

Kettő darab tró-olvasó találkozik voltam az idei könyvhét alkalmából. Egyiken hivatalból, a másikon kedvtelésből. Mindkettőn ott volt az író is és az esemény szervezője is. Hárman beszélgettünk az olvasóról, aki viszont nem volt ott. Csúnyát nem mondtunk róla – aki nincsen immár, arról vagy jót, vagy semmit. Felmentéseket kerestünk neki – magunknak. A fejelemzettség ezen a tájon mindig is bocsánatos bűnnek számított, felmentésre ítélték az elkövetője. Elalszik az újságon – az újságon alszik el, vagy a tévé előtt; a kenyérré való keresi, elérhetetlen luxusként számított a könyv; nem az igazság érdekli, hanem a valóság, ami ellene mond az igazságnak; egy élete van: jól akarja érezni magát.

De mi az, hogy jól érezni magát? Kinek mi? Utolsó olvasó pedig mindig lesz – mondta E.P. Utolsó újságíró is, aki az íróról azt kérde, olvasott-e a paplan alatt, titokban. Utolsó író is, aki nem nosztalgizál, csak megjegyzi: rémlik, hogy a gyerekkori Révai kiadású Kosztolányi-kötetnek olyan jó nehéz papírja volt, mintha itatóra nyomták volna... Egy másik utolsó somolyó a szövegszerkesztő képernyője előtt: itató? meg a ténnyé mártott toll?

Jobban érzi magát. Talán olvasni fog, még ma. Ha nem is a paplan alatt.

Sulyok Erzsébet

Telefonkártya-tőzsdé Havonta: 700 ezer!

A szombati, szegedi telefonkártya tőzsdéről szóló írásunkba téves információ került, ezért gyorsan pontosítottunk: Magyarországon jelenleg havonta nem 2 ezer, de 700 ezer (!) telefonkártyát adnak el. Ami azt illeti, van némi különbség a nagyszámrendek között...

S ha már belekezdünk, mindjárt egy másik javítás: a második magyar telefonkártya tőzsdé alkalmából kiadott Capricorn (azaz „Bak”) kártya nem 50, hanem csak 20 egységnyi beszélgetésre elegendő. Igazi értékét persze nem ez adja, hanem az alacsony példányszám (8 ezer darab), valamint az, hogy az Ikrek Bt. kiadásában megjelent Capricorn egy tizenkét részesre tervezett sorozat első darabja. (A szombati tőzsdén 1800 forintért lehetett hozzájutni.)

Az 1996-ig kiteljesedő sorozat kártyái a zodiákus rajzairól ismerhetők föl – a gyűjtők bizonyára figyelemmel kísérik majd az egyes darabok megjelenését. A kártya-piac legfrissebb híreit a Public Eye Művészeti Tanácsadó Iroda (amely a hazai kártya-tőzsdék szervezésével is foglalkozik) havonta megjelenő hírleveléből lehet megtudni. A szegedi kártya-tőzsdén láthatunk a Public Card (telefonkártya gyűjtők hírlvele) című folyóirat legfrissebb példányát is – a tájékoztató lap valószínűleg hamarosan hozzáférhető lesz minden érdeklődő számára.

Ennek föltétele, hogy a telefonkártya tőzsdének Szegeden is állandó helyet találjanak. A keresés folyik, a fejleményekről természetesen hírt adunk.

Ny. P.

KÖZÉLETI NAPLÓ

MA

HOLNAP

GALIBA FERENC, a 19-es választókerület képviselője fogadóórát tart 17–18 óráig a Gedői Általános Iskolában.

PAPP ZOLTÁN, a 15. számú választókerület képviselője fogadóórát tart Szentmihályon, a művelődési házban 18–19 óráig.

MÉSZÁROS ATTILA, a 26-os önkormányzati választókerület képviselője fogadóórát tart 12-től 17.30 óráig a tápéi ügyfélszolgálaton.

DR. BALINT JÁNOS, a Szocialista Párt jogtanácsosa 15–16 óra között ingyenes jogi tanácsadót tart Szegeden, a Szilágyi utca 2. II. em. 204-es szobában.

■ Ünnepi programmal emlékeztek meg tegnap a Somogyi-könyvtárban az intézmény Dóm téri épületének tízéves évfordulójáról. Az új épületet 1984. június 6-án adták át, s ekkor költözött oda a Somogyi-könyvtár korábbi helyéről, a Közművelődési palotából. Az évforduló délelőttjén dr. Gyuris György igazgató az ünnepség vendégeit, a városi kulturális vezetés és a szegedi közművelődés képviselőit vezette végig a könyvtáráépületen, ismeretve az intézmény szolgáltatásait és beszámolv a működés gondjairól. Ami az utóbbiakat illeti, a legtöbb szó a helyszűkéről, a raktározási feltételek szűköségéről és a könyvtári állományvédelem nehézségeiről esett: az intézménynek az évek folyamán egyre nagyobb lett a látogatottsága, ám az olvasóterület bővítésére nem volt lehetőség; az olvasóter és a könyvraktározási terület közös tereben lévén, a régi könyvtárat leszámítva nem lehet olyan légkörülményeket teremteni, amelyek egyszerűen megfeleljenek az olvasóknak és a könyvállag

Tízéves a Dóm téri könyvtáráépület A Somogyi-könyvtár „D-napja”

megőrzésének; emellett a könyvtárnak komoly raktározási gondjai is vannak, a régi hírlapok esetében például a mikrofilmes feldolgozással kellett próbálkoznia, ám ez esetben az anyagkiadás az, ami meghaladja a könyvtár szűkös költségvetését. Egy szó, mint száz, a Somogyi-könyvtárnak ismét terjeszkedésre van szüksége, s erre jó alkalom kínálkozik az épület földszintjén lévő ételbár területének megszerzésével. Mivel a vendéglátó egység privatizálás előtt áll, a könyvtár vezetői javasolták az önkormányzatnak: használja ki a kínálkozó alkalmat és szerezze meg a bővítésre használható terület bérleti jogát. (Az indítványt több önkormányzati bizottság tűzte napirendjére, közülük a pénzügyi ellenőrző

bizottság azzal a javaslattal fordult a polgármesterhez: próbálja meg elérni, hogy az AVÜ vonja ki a privatizációból a vendéglőt, s az épületrészt juttassa az önkormányzatnak – lévén, hogy a teljes épület tulajdonosa a szegedi önkormányzat, a mindenkor üzemeltetőnek csupán bérleti joga van.)

Az évfordulós ünnepség folytatásaként dr. Gyuris György igazgató, majd dr. Ványai Éva alpolgármester köszöntötte az egybegyűlteket: a könyvtár jelenlegi és egykori dolgozóit. A földszinti olvasóban tartott találkozóon dr. Gyuris György megemlékezett a 10 évvel ezelőtti beköltözéséről, ahogy nevezte, a Somogyi-könyvtár „D-napjáról” (hiszen mindez éppen a normandiai

partraszállás 40-ik évfordulóján történt), és a beköltözés „Eisenhoweréről”, aki maga is megjelent az ünnepségen: Tóth Béla író, nyugalmazott könyvtárigazgatót hosszú tapssal és virágcsokorral köszöntötték egykori munkatársai. A jó hangulatú összejövetelen ezután dr. Rózsahegyi János gazdasági igazgató a könyvtár-bővítések előtörténetéről és az építkezés történetéről, Lip-painé dr. Fekete Ilona igazgatóhelyettes pedig a könyvtári költségéről és elrendezkedéséről beszélt. Az találkozót felolvasóülés követte, majd Péter László új könyvének premierjével zárult a Somogyi-könyvtár jeles napja.

S. P. S.

Szalayt a főiskola megtartaná Vezérelődozat készül a tanárképzőn

Időközben tavaly megszületett a törvény, amely kimondta, hogy egy megbízás három évre szólhat és kettőnél több mandátumot senki sem kaphat egyhuzamban, beleszámítva a törvény előtti hosszabbításokat is. Andrásfalvy ekkor már sehol, az általa törvényesnél rövidebb időre kinevezett és meghosszabbított főigazgatónak viszont legnagyobb dologidőben távoznia kell.

Szalay István szerint összesen öten vannak így az országban. Ha ezt a meghosszabbítósdit azért csinálták, hogy a még Grósz-kormány által kinevezett vezetőket kipasszirozzák a felsőoktatás éléről, Andrásfalvyék elszámították magukat. Ugyanis míg a régi főigazgatók a 85-ös törvény által engedett 5 és a 93-as törvény által engedett 3 évet (összesen nyolcat) kitöltik és túlélik még a az új kormányt is, több – már demokratikusan, titkos szavazással választott – főigazgató csak összesen három és felet kaphatott. Nekik akkor kell leköszönniük, amikor – legalábbis Szegeden – javában tart a modern struktúra kiépítése, a kiköltözködés volt egy-

Dr. Szalay Istvánt 1991. január elsején Andrásfalvy Bertalan kultuszminiszter nevezte ki a JGYTF élére. A főiskolai vezetőket addig is és azután is három évre nevezték ki, Szalay megbízatása mégis mindössze 1992. június 30-ig szólt. Talán a minisztérium úgy gondolta, addig meglesz az új felsőoktatási törvény. De nem lett meg, és a főigazgató megbízatását – még mindig Andrásfalvy – meghosszabbította, ekkor is mindössze 1994. június 30-ig.

házi ingatlanokból és folynak az Universitas-tárgyalások. Szalay személyéről ezalatt a három és fél év alatt hat alkalommal szavazott titkosan a többszáz fős főiskolai értekezlet. „Leggyengébb” eredménye 87 százalékos támogatottság volt, az ellenszavazatok akkor sem érték el a tízet. Nem csoda, ha a főiskola polgárai megpróbálták megmenteni. Nem sikerült. Pedig időben, még 1993-ban jelezték a minisztériumnak az igazságtalanságot. Egy ideig bíztatták a főiskolát: lesz megoldás. Pontos válasz nem érkezett, csak idén március végén, amikor már a miniszterelnökhöz fordultak petícióval. Ez a válasz rövid volt: Szalay nem menthető, a törvény az törvény. Mintha nem ők alkották volna ilyenre.

– Telibe kapta a főiskolát a döntés, hiszen legnagyobb dologidőben vagyunk és minden szál a főigazgató kezében fut össze – mondotta erről Szalay István, aki nem a 24 ezer forintos vezetői pótlék és a rengeteg futkosás miatt ragaszkodik székéhez. Hanem a főiskola joggal érzi: játszanak vele. Értékes idő telt el kiszívrogtatott biztatással, amelyet másra is fel lehetett volna használni.

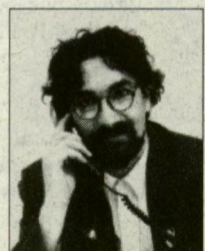
Numeró – 1 Bt. BÉLYEGZŐJE ELVESZETT! 1994. június 7-től érvénytelen. Adószám: 216 974 52-2-06 MTB. Rt.: 289 989 36/412/12 149 6723 Szeged, Gyöngyvirág u. 18/B

■ **Journal.** Hol vannak az idegennyelvű lapok? – kérdezte egy olvasónk a múlt héten. Utcai elárusítóhelyeken egyelőre nincs – válaszolta egyebek mellett Mizsei István, a Délhir Rt. munkatársa. Márpedig van – tudatta velünk Soós Lászlóné, az Oskola utcai trafik tulajdonosa. Nála például különböző angol, német és francia nyelvű napi-, heti- és havilapokat (Times, US Today, Bild, Bravo, Paris Match, Life, Vogue stb.) lehet kapni.

■ **Ernyő.** Kiss Béla a 492-481-ről elmesélte, hogy szombaton délelőtt együtt utazott a családjával a 9-es trolibuszon. Amikor leszálltak a Széchenyi téren, akkor vették észre, hogy kislányuk több ezer forintos esernyője a trolin maradt. Kérték a piros lámpa előtt várakozó busz sofőrjét, hogy nyissa ki az ajtót. A jármű vezetője egyértelműen közölte: nem. És még valamit mutatott. Kiss Béla szerint félreérthetetlen volt a nemzetközileg is ismert karmozdulat (csukló könyékben behajlik, a másik kéz pedig benne pihen). A Kiss család nagy igye-

CSÖRÖG A WESTEL

Közérdekű problémáikat, észrevételeiket ezen a héten ügyeletes munkatársunkkal, Szabó C. Szilárdal oszthatják meg. Rádiótelefonunk száma: 06-60-327-784. Munkanapokon 8 és 10 óra között, vasárnap pedig 14 és 15 óra között hívható. Felhívjuk olvasóink figyelmét arra, hogy Szegedről is valamennyi számot tárcsázni kell. Ha ötletük van Fekete pont rovatunk számára, kérjük, ugyanitt tudassák velünk.

kezettel és felháborodva rohant az SZKV Jósika utcai diszpécser központjába, ahol kiderült, a végállomásra érve eltűnt az esernyő. A család fő bejelentette: kártérítést követel és jelenti a sofőrt. – Nagy Péter, az SZKV forgalmi osztályának vezetőhelyettese elmondta: tud az esetről, az ügyet kivizsgálják, felveszik a jegyzőkönyvet, meghallgatják a járművezetőt. Azt azonban rögvest hozzátette: utascsere megállóhelyen kívül csak rendkívüli esetben – forgalmi-műszaki okok miatt – lehet végrehajtani. Ha ezt a szabályt megszegi a sofőr, akkor megbüntetik. Egyben kérte az utazókat, hogy problémáikkal Radics János PR-vezetőhöz forduljanak a 476-176-os telefonszámon.

■ **Kenyer.** Szakál Istvánné Mihálytelekről kérdezte: hol lehet Szegeden olyan szója-, kukorica- vagy rizslisztes kenyeret kapni, amit lisztérzékeny gyermeke is fogyaszthat. – A Sütőipari Vállalatnál és a Szegedi Sütődék Kft.-nél kö-zölték: ilyen típusú kenyeret nem gyártanak. Hajdú Csaba, a Megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat kereskedelmi osztályának munkatársa elmondta: finanszírozási okok miatt készterméket nem lehet kapni a városban. Az alapanyagokból viszont bőséggel lehet válogatni a Kiss Ernő u. 3. szám alatti Gabonaboltban.

■ **...vagy életet!** Egy hölgy

(név és telefonszám a szerkesztőségben) elmesélte, hogy 12 éves unokáját két – az etnikai kisebbséghez tartozó – fiatal fiú molesztálta múlt hét csütörtökön, fényes nappal a Centrum Áruház előtt. Pénzét és óráját kérték, s amikor nem adta, valamilyen hegyes eszközzel ötször hátra szúrták. Szerencsére a sebek gyorsan begyógyultak. Ki állítja már meg ezt az agresszivitást? – kérdezte fájdalmasan.

■ **Számlák.** Egy hölgy a Vedres utcából (434-696) a szívéhez kapott, amikor meglátta a Távhőszolgáltató Vállalat májusi számláját. Közölte, hogy többen kaptak a környéken, így például a Vedres u. 13. szám alatt lakók is, 6-8-10 ezer forintos számlát. Sőt, egyiküknek 14 ezer forintos számlát hozott a díjbeszedő. – Hidi Józsefné, a SZETÁV számlázási csoportjának vezetője, a papírok átnézése után cáfolta a hírt. Elmondta, hogy a 13. szám alatt, a különbözet kiegyenlítése miatt, egy embernek kellett 13 960 forintot fizetni. A többi lakó kettő és ötezer forint közötti számlát kapott kézhez.

Panek József

Aphrodite
MENYASSZONYI SALÓN
Értesítjük kedves megrendelőinket, hogy a '94-es exkluzív nyári kollekció üzletünkbe megérkezett.
Szeged, Rókusi krt. 72.
Tel.: 325-818
Nyitva: 10-18-ig.
Szo: 9-13-ig